

Forhandling

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Regeringen kan ikke støtte beslutningsforslaget, for jeg kan faktisk ikke love, at vi kan føre det igennem, fordi Europa-Parlamentet i sidste instans selv afgør sine godtgørelsesforhold.

Vi har selvfølgelig sympati for en række af elementerne i Dansk Folkepartis forslag. Vi lægger ligesom Dansk Folkeparti stor vægt på at få ryddet op i europaparlamentarikernes økonomiske forhold, og vi mener også, det er nødvendigt at få lukket de huller, der er i systemet i dag, især i forbindelse med rejsegodtgørelserne. Det er også på den baggrund, at regeringen i Rådet har arbejdet for at få vedtaget en statut for medlemmerne af Europa-Parlamentet, som skal skabe fælles vilkår for europaparlamentarikernes løn-, pensions- og beskatningsforhold.

Til statuten knytter sig nye regler for omkostningsgodtgørelser, herunder rejsegodtgørelser, som Parlamentets præsidium vedtog den 28. maj 2003, men hvis ikrafttrædelse er gjort betinget af vedtagelse af statuten. Her vil jeg godt erindre om, at jævnfør artikel 190, stk. 5, i traktaaten for De Europæiske Fællesskaber er det Rådet, der skal godkende Parlamentets udkast til statut, mens det er Parlamentet selv, der fastsætter godtgørelsesreglerne, som jeg også indledte med at forklare.

I regeringens øjne var Parlamentets udkast til statut ikke perfekt. Vi fik ikke alt det, vi bad om, og vi havde gerne set, at Parlamentet havde foreslået en lavere løn, samt at der var blevet taget endnu større skridt i retning af at basere godtgørelsesystemet på de faktiske udgifter.

Samlet set anså vi dog forslaget for det bedst muligt opnåelige i situationen. Det var et bevist skridt i den rigtige retning, og vi lagde derfor også op til at støtte Parlamentets forslag under forudsætning af, at det aktuelle tilbud ikke forringedes, hvad angår adgangen til national beskatning af godtgørelsesystemet, at finansieringen generelt skete over Europa-Parlamentets budget og helt konkret for 2004 blev holdt inden for det for Europa-Parlamentet vedtagne budget, at forslaget vedrørende forhøjelse af pensionsalderen fra 60 til 63 år blev fastholdt, samt at statuten ville træde i kraft fra begyndelsen af næste valgperiode, altså medio 2004. Derudover arbejdede vi fra regeringens side aktivt for, at lønniveauet blev reduceret.

Det lykkedes ikke at opnå enighed om statuten i Rådet, men regeringen arbejder sammen

med andre regeringer stadig for, at der efter valget til Europa-Parlamentet kan findes et kompromis om statuten, så europaparlamentarikernes økonomiske forhold kan komme på plads én gang for alle.

Dansk Folkepartis forslag om at skille vederlag og beskatning uden at lade det forblive et nationalt anliggende, som tilfældet er i dag, mens godtgørelsesreglerne ændres til et betaling efter regning-princip, er altså desværre urealistisk. Parlamentet vil ikke acceptere at ændre godtgørelsesreglerne, uden at lønnen samtidig ændres, og det ville så blive i opadgående retning, mens vi ønsker at sætte lønniveauet ned.

Kl. 15.05

Regeringen ønsker, at der findes en tilfredsstillende løsning på sagen om statuten. De sidste par måneders debat i forbindelse med valget til Europa-Parlamentet viser tydeligt, at den slags bør være i orden, og at der bør være almindelig forståelse for og tilfredshed med europaparlamentarikernes økonomiske forhold – ikke blot for europaparlamentarikernes og Parlamentets skyld, men også af hensyn til EU som helhed.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Charlotte Antonsen som ordfører.

Charlotte Antonsen (V):

I Venstre mener vi, at der som udgangspunkt skal være lige løn for lige arbejde, og derfor finder vi det forkeret, at alle, som er valgt til Europa-Parlamentet, ikke får den samme løn i dag. Vi kunne godt tænke os, at der blev indført en ordning, og som udenrigsministeren lige har påpeget, har der også været gjort et forsøg på det.

Alle medlemmer af Europa-Parlamentet laver det samme arbejde, og især i disse tider, hvor EU's medlemskreds netop er udvidet med de øst- og centraleuropæiske lande, er det endnu mere usmageligt, at netop de nye EU-landes repræsentanter får en særlig lav løn. Jeg synes ikke, det ser pænt ud, og derfor så vi meget gerne, at der kom orden i systemet, så der kom ensartede forhold. Til gengæld synes vi også, at man skal betale skat i Danmark, hvis man er dansk europaparlamentariker. Man har jo rent faktisk sin bopæl og sin familie her i landet og har gavn af de danske velfærdsydelser, og derfor er det også rimeligt, at man betaler skat her i landet.

Endelig vil jeg pege på, at vi naturligvis mener, at man skal have betalt sine rejseudgifter efter regning. Man skal ikke kunne score nogle